

Luister naar
04:55

Recensie | Theater

Ontroerend én walgelijk schaamteloos: Yentl en de Boer zingen alweer een prachtig cabaretconcert

‘Modderkruipers’, de derde theatervoorstelling van Yentl en de Boer, zit alweer vol lieve, ontroerende en grappige liedjes. Het zijn er bijna te veel voor één avond. Alleen de popnummers kunnen nog wat worden bijgevijsd.

✍️ **Rahul Gandolahage**

🕒 23 april 2023 om 12:24 🕒 Leestijd 2 minuten

De stemmen van Schieman en De Boer kunnen samensmelten tot een platinalegering.

Foto Raymond van Olphen 📷

Als je aan een dier denkt dat in de modder kruipt, denk je waarschijnlijk snel aan een varken, of aan een speelse hond. Maar niet zo snel aan het dier dat daadwerkelijk de modderkruiper heet. De modderkruiper is een vis die zich bij gevaar in de modder verstopt en daar blijft zitten tot het gevaar geweken lijkt.

Mensen zijn eigenlijk net modderkruipers, bedachten Yentl Schieman en Christine de Boer, bekend als Yentl en de Boer, het cabaretliedjesduo dat in 2014 én in 2020 de Annie M.G. Schmidtprijs voor beste theaterlied won (met ‘Ik heb een man gekend’ en ‘Het is begonnen’) Met ‘Modderkruipers’ staan ze nu voor de derde keer avondvullend in het theater.

Ook nu weer doen ze hun naam als beste cabaretliedjesschrijvend en -zingend duo eer aan. Met liefst achttien mooie, grappige, ontroerende en lieve liedjes is ‘Modderkruipers’ meer cabaretconcert dan cabaretvoorstelling. Neem het grappige alcoholistenlied ‘Hou maat’, waarin ze bijna grutend van ergernis alle alcoholistenexcusjes (in de categorie ‘Alcohol lost je problemen niet op, maar ja, melk ook niet’ en ‘Water is pas lekker als het langs de brouwerij is geweest’) opsommen. Of ‘De krolse kat’, waarin je tot kraken gekromde tenen bijna je eigen tandengeknars overstemmen, zó ongemakkelijk is de tekst over de kat van Christine de Boer en haar vriend, die krols raakt in corona lockdown en dus niet naar een dierenarts kan, waarop ze dan maar een op internet gevonden hulpmethode uitproberen. Iets met een wattenstaafje. Walgelijk schaamteloos en meesterlijk venten ze die ongemakkelijkheid uit: je wist niet dat een onschuldige woordje als ‘nat’ in herhaling zo kan striemen.

Deze voorstelling wilde het duo minder praten en meer zingen dan in de vorige. Een genot, want de stemmen van Schieman en De Boer kunnen samensmelten tot een platinalegering. In ‘Ik ben een ander’ duurt het zelfs even voor je door hebt dat ze woord voor woord afwisselend zingen. Minder praten doet de voorstelling ook goed. De gesproken stukjes, zelfs de stukjes geïmproviseerde publieksinteractie, voelen ‘gemaakt’ vergeleken bij de natuurlijke overtuigingskracht waarmee het duo zingt.

Een sterke toevoeging zijn de twee bandleden Charly Zastrau en David Gram, die voor een mooie experimenteel elektronischer laag zorgen, met hier en daar een wat wiebelige solo, maar met als kers op de taart een paar rake steelguitar- en melodica-inzetten.

Twee minder sterke zetten zijn ‘Dan had ik het ook niet gemist’ en ‘Elleboog’. Niet omdat de teksten niet leuk zijn, maar omdat ze als wilde popliedjes moeilijk verstaanbaar hard en net niet lekker geproduceerd zijn. Al is de toevoeging van windmachines voor wapperend haren- en shawleffect dan wel weer geestig. Het is onduidelijk wat ze proberen: willen ze een serieuze afwisseling met pop, of is dit hun ironische blik op pop? En dat terwijl het wel degelijk interessant is om te zien waar dit naartoe kan evolueren.

Echt mooie, ontroerende en grappige kleinkunstliedjes op een onversneden elektropopsound: alleen Yentl en De Boer zouden zo’n mengvorm tot bloei kunnen laten komen.

Tot die tijd blijft het genieten van de semi-akoestische parels. Het is bijna jammer dat het er achttien zijn, want er zit te veel goeds tussen om op één avond te onthouden. Een die je echter zeker bij zal blijven is ‘Het juiste pad’, dat ze vorig jaar voor Dodenherdenking schreven; een liedje over een arm meisje, weduwe met dochter, wiens huis ingenomen wordt door soldaten die haar even een plezierig leven bezorgen. ‘Het waren jongens nog maar / bij haar voelde zij zich veilig en thuis’. Het zijn Duitsers, maar dat moet je zelf invullen. ‘Als je nu vergeet dat je weet hoe het afloopt/ hoe alles is gegaan / de winnaars en verliezers / zou je het kiezen / het juiste pad?’ Het enige wat na dit nummer ontbreekt is twee minuten stilte om jezelf te herpakken.

Cabaret
Yentl en de Boer: Modderkruipers.
Gezien: 21/4, Flint Amersfoort. Tournee t/m 25/6 . Info en speellijst: yentlendeboer.nl
●●●●●

Nieuwsbrief NRC Cultuurgids

Wat moet je deze week zien, horen of luisteren? Onze redacteurs recenseren en tippen

Inschrijven

🔖 **Leeslijst** ➡ **Artikel delen**

✉ **Meld een taalfout**

Lees ook deze artikelen

Over NRC	Mijn NRC
Over ons	Neem een abonnement
Werken bij	Inloggen
Auteursrecht	Account aanmaken
Privacy	Digitale krant
Leveringsvoorwaarden	Mijn abonnementen
NRC-Code	Service & bezorging
Onze app	Nieuwsbrieven
Archief	
Adverteren	
-
Contact	NRC Websites
Redactie	Mediahuis NRC
Opinieredactie	NRC Carrière
De ombudsman	NRC Webwinkel
Colofon	NRC Lezersfonds
AdSales	
Klantenservice	
Familieberichten	